

Guds nærvær

Broder Laurentius var en ydmyg kok i et fransk kloster. Han var i stand til at forvandle de mest almindelige opgaver, som at lave mad og vaske op, til tilbedelses-handlinger og fællesskab med Gud. Hele sit liv bestræbte han sig for at leve det skjulte liv med Gud.

Nøglen til venskab med Gud, sagde han, er ikke altid at lave om på, hvad du gør, men at forandre din holdning til det, du gør. Det, du plejer at gøre for dig selv, begynder du at gøre for Gud, enten det er at spise, bade, arbejde, slappe af eller bære affald ud.

Broder Laurentius sagde ofte, at han ynkes over os, som nøjes med så lidt af, hvad vi kan få. Guds forråds-kammer, sagde han, er som et uendeligt ocean; og dog er vi tilfredse med, om en lille bølge af følelser går hen over os. I vor blindhed hindrer vi Guds nådes fylde i at tilflyde os.

Men når Herren finder en sjæl med levende tro, så udøser Han sin nåde i overstrømmende mål over den. Som en rivende strøm skyller den ind over sjælen, efter at der længe har været dæmmet op for den, så den nu kommer med så meget større voldsomhed, efter at der endelig er brudt hul i dæmningen.

En vandring med Gud

Guds nærvær, et emne, som efter min mening omslutter hele det åndelige liv. Den, der søger at vandre i Guds nærvær, vil hurtigt blive en åndelig kristen.

Men for at kunne praktisere dette, må hjertet være tomt for alt andet. For Gud ønsker at være ene om at eje hjertet; og det kan han kun, hvis alt andet tømmes ud af det. Han kan ikke virke i hjertet, hvad han vil, medmindre det først er ledigt, så han kan flytte ind i det.

Der findes ikke noget lykkeligere liv i denne verden, end en stadig vandring med Gud. Kun de, der har prøvet det, fatter det. Men dog fraråder jeg dig at søge det alene af den grund. Det er ikke nydelse, vi skal jage efter. Men lad os søge det i kærlighed, og fordi det er Guds vilje, at vi skal leve sådan.

Var jeg prædikant, så ville jeg frem for alt prædike "Guds nærværelse"; jeg ville råde hele verden til at vandre i den. Så nødvendigt forekommer det mig at være."

- Broder Laurentius

Lad ham eje vores hjerter

Lad al vores stræben gå ud på at kende Gud! Jo mere man kender Ham, desto mere ønsker man at kende Ham, og jo større kendskab vi har til Ham, desto dybere bliver vores kærlighed til Ham. Da vil vi elske Ham lige så højt i sorg som i glæde.

Men lad os ikke nøjes med at søge Gud eller elske Ham, fordi Han har ladet så store nådes-bevisninger blive os til del. For disse kan ikke, selv om de er nok så store binde os så nær til Gud, som troen kan på et øjeblik. Lad os derfor søge Ham stadig i tro! Lad os ikke vende os fra Ham og være optaget af ting, som mishager Ham! Men lad os tjene Ham med fuldt alvor og vise alt andet ud af vores hjerte, så han kan eje det helt og fuldt! Er vi bare tro i det, som det er vores sag at gøre, så skal vi snart se, hvad Han kan udrette i vores indre.

"Af Hans nåde håber jeg, at det kun skal vare nogle dage, før jeg ser Ham."

- Det at gå lige til Gud er ikke så indviklet en sag. Der behøves et hjerte som er fast besluttet på kun at søge Ham for Hans egen skyld, og at elske Ham alene.

- Broder Laurentius, skrevet kort tid før sin død, i en alder af 80 år (forkortet)